

Tilfælde tror jeg ikke, der bliver sat Arbejdere til at kontrolere, hvorledes disse Penge bruges. Men til Trods for, at man aldrig har kunnet bevise noget, tværtimod, vi har været i Stand til at føre Modbeviser, ser man paa Arbejderne halvvejs som Folk, der skal kontroleres i alle Ender og Kanter, for ellers snyder de.

Den højtærede Indenrigsminister talte om, at Kontrolbestemmelserne har virket uheldigt. Ja, jeg spørger: Hvorfor? Det er, fordi hverken Indenrigsministeren eller Administrationen har kunnet formaa Arbejdsgiverne til at opfylde Lovens Bestemmelser. Det kan man ikke komme udenom. Det siges i Arbejdsdirektørens Svar, at Arbejdsgiverne i mange Tilfælde ikke har opfyldt Lovens Bestemmelser, men Arbejdsdirektøren tilføjer — jeg tænker efter Tilskyndelse af Indenrigsministeren —, at man vil afvente Lovens Revision, forinden man anlægger Politisager. Hvorfor har man ikke forlangt, at Arbejdsgiverne skulde opfylde Lovens Bestemmelser og rette sig efter det Kontrolsystem, som Indenrigsministeren foreslog ved eneste Behandling af Lovforslaget? Hvorfor har man ikke tvunget dette System igennem? Det mangler jeg stadig Svar paa. Det er udelukkende, fordi man ikke har villet ramme Arbejdsgiverne med disse Bødebestemmelser. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard kan sagtens staa her og tale om, at Loven indeholder Bestemmelser, hvorefter Arbejdsgiverne kan idømmes Bøder fra 25 til 500 Kr., naar Forholdet er det, at Arbejdsgiverne er garderede, at Administrationen eller Indenrigsministeren ikke tør trække dem for Retten og lade disse Bødestemmelser komme til Anvendelse.

I øvrigt skal jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at ifølge den Overenskomst, som blev sluttet ved Lovens Vedtagelse her, skulde Arbejdsgiveren ikke paategne Kortet ved Arbejderens Fratræden. Dette var foreslaaet i de Forslag, som Flertallet stillede, men det blev taget ud ved Overenskomstens Indgaaelse, og Bødebestemmelserne blev ligeledes taget ud. Selv med en nok saa god Fortolkingskunst kommer man derfor ikke udenom, at de to her foreslaaede Bestemmelser er i Strid med den Overenskomst, som var Aarsag til, at Loven blev vedtaget

af alle Rigsdagens 4 Partier. Man siger, at vi fra vor Side ikke har kunnet anføre reelle Argumenter imod, at Arbejdsgiveren skal paategne Kortet ved Arbejderens Fratræden. Men vi har jo Gang paa Gang protesteret imod, og det vil vi ogsaa gøre i Fremtiden, at Arbejdsgiveren ved sin Paategning bliver Herre over, hvorvidt Arbejderne kan faa Understøttelse eller ikke. Naar nu Flertalsforslagene bliver vedtaget og deres Indhold gaar over i de nye Cirkulærer, vil Resultatet jo blive, at før Arbejderne møder med sit Kort paategnet af Arbejdsgiveren, faar han ingen Understøttelse udbetalt, og saa er det Arbejdsgiveren, der er Herre over, om Arbejderne, som dog har betalt $\frac{9}{11}$ af den Understøttelse, han skal have, faar denne Understøttelse eller ikke. Vi ved, at selv om der er en stor Kærlighed mellem Arbejdsgiver og Arbejder, naar de træder i Forbindelse med hinanden ved Arbejdets Begyndelse, er det modsatte meget ofte Tilfældet ved Arbejderens Fratræden, og her gives der saa den ene Part Ret til at lave Trakasserier. Men det er det, som Arbejdsgiverne i Aarevis har stræbt efter: at blive Herre over, om Arbejderne kan faa Understøttelse eller ikke, ganske bortset fra, at de $\frac{9}{11}$ af Understøttelsen har Arbejderne selv betalt, medens Arbejdsgiverne kun har bidraget paa samme Maade, hvorpaa alle andre Samfundsborgere, deriblandt Arbejderne, bidrager, til den øvrige Del af Understøttelsen.

Maa jeg saa sige til den højtærede Minister, som talte om mit Partis forlorne Sølvbryllupsfølelser, at selv om den højtærede Minister er i Stand til at granske baade Hjerter og Nyrrer, kan han alligevel ikke vide noget om mine Sølvbryllupsfølelser, men kender han dog ikke noget til; men hvis jeg gaar ud fra, at den højtærede Ministers Følelser er ægte, synes jeg vedblivende, han maatte være i en saadan Sindsstemning, at det forbød ham at tage 3 Kr. 50 Ø. ugentlig fra den fattigste Del af den danske Befolkning. Den højtærede Minister kan være sikker paa, at der ikke bliver Sølvbryllupsfølelser hos dem, som skal miste 3 Kr. 50 Ø. af de 24 eller 28 Kr., de faar. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard sagde, at denne Ordning ikke betyder noget finansielt, og det